

[Riishøj]

udenrigsministeren, hvorfra han har sin dokumentation for, at de opgaver, som udenrigsministeren siger løses gennem Lomékonventionen, ikke kan løses gennem andre, mere globale organisationer.

Fru Helle Degn påstår, at AVS-landene selv ønsker en aftale gennem EF fremfor aftaler gennem FN. Det gør man muligvis, så længe FN er et meget svagt organ og har en meget lille indflydelse. Hvis man forestillede sig, at UNCTAD-systemet, de globale forhandlingsrunder, blev styrket på bekostning af de regionale sammenslutninger, så ville den holdning givetvis ændres, men det er klart, at udviklingslandene, der udgår fra de dybt uretfærdige internationale forhold, der eksisterer mellem de rige og de fattige lande, forsøger at få den varige bistandshjælp, man kan få; det kan vi ikke fortænke dem i. Vi kan heller ikke kritisere Angola og Moçambique for at indgå aftaler med Sydafrika – hvilke andre muligheder har de i den situation, de befinder sig i? – men det forhindrer altså ikke, at vi fra SFs side arbejder for at styrke de globale forhandlingsrunder, styrke FN-systemet og lægge magten omkring Nord-Syd-forholdet i de organer, hvor udviklingslandene har et afgørende ord at skulle have sagt, og det er altså ikke gennem EF-systemet, det er uden for EF-systemet.

Men som sagt savner jeg lidt yderligere dokumentation for, hvordan udenrigsministeren kan påstå, at den udviklingsbistand, der ydes gennem EF, ydes bedre eller mindst lige så godt som den bistand, der ydes f.eks. bilateralt fra Danmark til udviklingslandene eller fra FN-systemet, hvor udviklingslandene trods alt har mere politisk magt end i EF.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Til fru Helle Degn vil jeg sige, at budgetbehandlingen i EF har vist, at det nok er tvivlsomt, om fødevarerevillingerne vil kunne slå til med det nuværende fødevarerprisniveau. Det er klart, at hvis det viser sig at være tilfældet, må Ministerrådet på et senere tidspunkt genoverveje sagen. Men det har i øvrigt ikke noget med Lomékonventionen at gøre.

Hr. Riishøj er i sin krampagtige modstand mod EF nået derhen, at han siger: hvorfor er der ikke andre, der kan løse de opgaver? Er der ikke andre, der kan løse dem bedre, ja

bare løse dem? Må jeg sige, at problemet er, at der ikke er andre, der påtager sig de opgaver, der er tale om for øjeblikket. Det er vel bl.a. derfor, udviklingslandene er interesserede i at deltage i det pågældende samarbejde, og så synes jeg ikke, hr. Riishøjs EF-skræk skal komme de lande til skade, som rent faktisk har stor fornøjelse af EFs u-landsbistand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst om afgrænsning af kontinentalsoklen og fiskerizonerne mellem Danmark og Sverige undertegnet i København den 9. november 1984.

(Fremsat 8/5 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kjeld Olesen (S):

Her skal der jo enten siges ja eller nej, her kan man ikke sige måske, og jeg kan berolige udenrigsministeren med, at vi siger ja.

Det kunne være fristende at rippe lidt op i fortiden, men jeg skal afholde mig fra at komme med indlæg om, hvad der skete omkring Hesselø og kommunikationen til den svenske regering. Lad det nu bare være historie.

Jeg ved, at det er meget vanskeligt for udenrigsministeriets retsafdeling, der vel først og fremmest har været impliceret i dette, at nå frem til et resultat. Det er også klart, at